

κῶν, τῶν γάλλων Goursat καὶ Cartan, τοῦ Ιταλοῦ Botaso καὶ τοῦ Ιάπωνος Hayachi.

Ο Παναγ. Ζερβός υπῆρξεν ἀληθὴς ἱεροφάντης τῆς προνομιούχου ἐπιστήμης του, ἀκούραστος πνευματικὸς ἐργάτης συνδυάζων πρὸς τὴν μαθηματικὴν καὶ τὴν φιλοσοφικὴν ιδιοφυΐαν, ἔξαιρετος καὶ ἀγαπητὸς διδάσκαλος, ἄκανος ἀνθρώπος, σεμνὸς πολίτης καὶ ιδεώδης οἰκογενειάρχης εὐτυχήσας ν' ἀποκτήσῃ ἀνταξίαν εἰς πνευματικότητα σύντροφον τοῦ βίου του.

Η Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας υπῆρξε πρόσεδρον μέλος ἀπὸ τοῦ 1936 καὶ τακτικὸν ἀπὸ τοῦ 1946, θὰ διατηρήσῃ ἀγήρω τὴν μνήμην τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ο Πρόεδρος ἐκάλεσεν ἐν συνεχείᾳ τὸν τέως πρόεδρον τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπὶ βαθμῷ Πρεσβευτοῦ τῆς Βραζιλίας κ. Σ. Ράγκελ ντὲ Κάστρο, δ ὁποῖος ὥμιλησεν ἐπὶ κεφαλαίων τινῶν δημοσιευθέντος ἔργου του «Μερικαὶ ἐπόψεις περὶ τοῦ Βραζιλιανοῦ πολιτισμοῦ».

ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ

Ἐγένετο δεκτὴ ἀθλοθεσία τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τιμὴν τῆς μνήμης Γρηγορίου Ἐμπεδοκλέους, διὰ τὴν προκήρυξιν καὶ ἀπονομὴν ἐτησίου βραβείου, εἰς τὸ διηνεκές, πρὸς βράβευσιν μελετῶν ἀναγομένων εἰς θέματα σχετικὰ πρὸς τὰς Τραπέζας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 9ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1952

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΦΑΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕ

“Η Όλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν της ὑπεδέχθη ἐπισήμως τὸ νέον τακτικὸν μέλος ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Φαίδωνα Κουκουλέν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

“Αμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας, δ Πρόεδρος κ. Ἐμμ. Ἐμμανουὴλ ἐχαιρέτισεν, ὡς κατωτέρῳ, τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν καὶ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν τοὺς τίτλους καὶ τὰ διάσημα τοῦ ἀξιώματός του.

Κύριε,

Δὲν ἐπιτελῶ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιβαλλόμενον μόνον καθῆκον ἐκ τῶν θεσμίων τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὶ ἐκφράζω καὶ τὴν προσωπικὴν ἐκτίμησίν μου πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον σας, ἀπευθύνων μὲν χαρὰν θερμὸν πρὸς ὑμᾶς χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ σήμερον ὑποδοχῇ ὑμῶν ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ἄγαπητὲ συνάδελφε,

“Η ἐπιστημονικὴ καθόλου προσφορά σας εἰς βυζαντινολογικὰς κυρίως, ἀλλὰ καὶ εἰς γλωσσικάς, λαογραφικάς καὶ ἄλλας φιλολογικὰς μελέτας, ἀνερχομένας εἰς 148, παλύπτει χρονικὴν περίοδον μέχρι σήμερον τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἑταῖροι.

Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν σας ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὰς εἰδικὰς σπουδάς σας εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἰέρνης, Μονάχου καὶ Βερολίνου εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν βυζαντινολογίαν, ἐπανελθόντες εἰς τὴν πατρίδα ἐπεδόθητε μετ’ ἀκαμάτου ἐργατικότητος εἰς τὴν ἔρευναν ἐκ τῶν πηγῶν, τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου βίου τῆς Βυζαντινῆς κοινωνίας.

Πιστεύοντες εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἴστορικῆς παραδόσεως τοῦ Ἐθνους ἀπὸ τῆς ἀρχαϊστητος διὰ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, ἐτέθητε ἐπὶ τὴν συστηματικὴν συλλογὴν ἐκ τῶν βυζαντινῶν κειμένων καὶ ἐξέτασιν τῶν εἰδήσεων τῶν

ἀναφερομένων εἰς τὸν βίον τοῦ λαοῦ, τὴν δογάνωσιν τοῦ κράτους καὶ γενικώτερον εἰς τὸν πολιτισμόν του.

Εἰς τὰ θέματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν ἴδιωτικὸν βίον εἰργάσθητε σχεδὸν πρῶτος καὶ ὑπῆρξατε οὕτω διὰ τῆς συστηματικῆς ἐρεύνης σας ἐπ’ αὐτῶν ὁ θεμελιωτὴς νέου κλάδου τῆς Βυζαντιολογίας, ὁ ὅποιος μόνον ὑπὸ Ἑλλήνων, ὡς ἔχοντων τὸ αἴσθημα τῆς γλώσσης καὶ πλήρη γνῶσιν τοῦ σημερινοῦ βίου, δύναται ἐπαρκῶς νὰ προαχθῇ, καθ’ ὃσον διαφέρει τὸν πολιτισμὸν της γενικῶς λαϊκὸς πολιτισμὸς συνεχίζεται καὶ σήμερον ἔτι εἰς πλεῖστα αὐτοῦ σημεῖα εἰς τὸν λαόν.

* Υπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐργαζόμενος, ἡρχίσατε νὰ φέρετε εἰς τὴν δημοσιότητα ἥδη ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον συστηματικὰς μελέτας σας περὶ διαφόρων πολιτισμῶν μορφῶν τῆς βυζαντινῆς κοινωνίας.

Τῶν ἐργασιῶν σας τούτων ἐπιβλητικὸν ἐπιστέγασμα πρόκειται εἰς ἥμας τὸ πεντάτομον σύγγραμμά σας «Βυζαντινῶν βίος καὶ πολιτισμὸς» εἰς τὸ ὅποῖον περιλαμβάνονται κεφάλαια ἀναφερόμενα οὐ μόνον εἰς τὸν ἴδιωτικὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν δημόσιον βίον. Τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἔργον σας, πρῶτον σχεδὸν εἰς τὸ εἶδός του, εἰς τε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ διεθνῆ βυζαντινὴν βιβλιογραφίαν, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ μελετήσω καὶ ἐθαύμασσα τὸν πλοῦτον τῶν σχετικῶν εἰδήσεων ἀλλὰ καὶ τὴν σαφήνειαν τῆς διαπραγματεύσεως τῶν βυζαντινῶν ἐθίμων, δοξασιῶν καὶ θεσμῶν.

Παρὰ τὴν γόνιμον καὶ ἀξιοθάλμαστον αὐτὴν συγγραφικὴν δρᾶσίν σας, ὑπηρετήσατε εὐδοκίμως ὡς λειτουργὸς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, συντάκτης κατόπιν καὶ διευθυντῆς τοῦ γραφείου τοῦ Ἰστορικοῦ λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τέλος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διδάσκοντες ἐν αὐτῷ παρὰ τὸν δημόσιον βίον τῶν Βυζαντινῶν καὶ περὶ τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν.

Διὰ τὴν δογάνωσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν ἰδρύσατε ἐν Ἑλλάδι μετ’ ἄλλων βυζαντινολόγων καὶ λογίων τὴν Ἐταιρείαν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τῆς δοπίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως της μέχρι σήμερον ὑπῆρξατε διαπολιτικής συνάδελφος ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀραστ. Ὁρλάνδος.

Κύριε Συνάδελφε,

*Ανήκετε εἰς τὸν ἐπιστήμονας ποὺ ἡγάπησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν δοπίαν ἀφιερώθησαν.

Εἰς ἀμοιβὴν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου σας ἡ

Άκαδημία Ἀθηνῶν, τῶν πατρίων πιστὴ θεματοφύλαξ καὶ τῆς ἐπιστήμης θεράπαινα, κατέλεξεν Ὅμηρος εἰς τὰ τακτικὰ μέλη αὐτῆς, ἵνα καὶ ἐδῶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς γνώσεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, συμβάλητε διὰ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός σας εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον αὐτῆς.

Μὲ τὴν προσδοκίαν ταύτην χαιρετίζω τὴν εἰσδοχήν σας εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐπιστημονικὸν καθίδρυμα καὶ εὐχομαι ἀπὸ καρδίας, ὅπως «καλὰς ἡμέρας ὁ Θεὸς παράσχοι εἰς ὑμᾶς καὶ μήποτε τῶν λυπηρῶν τί σε καταλήψοιτο».

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου κ. Ἐμμ. Ἐμμανουὴλ, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀναστ. Ορλάνδος προσεφώνησε τὸν κ. Φ. Κουκουλέν, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας, ὡς ἑεῖς:

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Ἐίμαι εὐτυχὴς προσφωνῶν Ὅμηρος σήμερον ὡς νέον τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ χαίρω, διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχε νὰ ὅμιλήσω περὶ τῆς ἀξιολόγου καὶ πρωτοτύπου ἐργασίας ἐρευνητοῦ, ἀμερίστως ἀφιερωθέντος εἰς τὴν μελέτην τῆς γλώσσης καὶ τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν καὶ γερικώτερον τοῦ πολιτισμοῦ των.

Γεννηθεὶς ἐν Ἐρμούπολει τὸ 1881 δὲν εἶλκύσθητε ἀπὸ τὴν κερδώνταν ἰδιότητα τοῦ ἐπωνύμου τῆς πόλεως ταύτης Θεοῦ, ἀλλ᾽ ἐσαγηνεύθητε ἀπὸ τὴν λογίαν δὶς ὁ καί, ἄμα τῷ πέρατι τῶν γυμνασιακῶν σας σπουδῶν, ἐπενέσατε νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ πινακίου τῆς ὀποίας ἥξιωθητε μετὰ τετραετίαν μὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα, μετὰ μίαν δὲ εἰσέτι διετίαν καὶ τοῦ οἰκείου διδακτορικοῦ διπλώματος, δὶς ἐναισήμον διατριβῆς, ἥτις, οὖ μόνον παμψηφεὶ ἐνεκρίθη, ἀλλὰ καὶ ἔτυχε τοῦ Ραλλείου φιλολογικοῦ βραβείου.

Διεφάνη δὲ ἐκτοτε καὶ ἡ πρὸς τὴν χριστιανικὴν φιλολογίαν κλίσις σας, ἀφ' οὗ ὡς θέμα τῆς διατριβῆς σας ἔξελέξατε «Βασιλείου τοῦ Μεγάλου τὰς παιδαγωγικὰς δόξας».

Τὰ τέσσερα μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ διπλώματος σας ἐτῇ ἀφιερώσατε εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διδάξας ἐπὶ διετίαν μὲν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Μ. Ρεύματος ἐν Κωνσταντινούπολει, ἐτέραν δὲ διετίαν ἐν Βαμβακοῦ τῆς Λακεδαίμονος.

Μετασχὼν δὲ εἴτα διαγωνισμοῦ προκηρυχθέντος ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπιτυχών κατ' αὐτόν, μετέβητε ἵνα εὐρύνητε καὶ σφυρηλατήσητε τὰς γνώσεις σας εἰς Γερμανίαν, χώραν, ἥτις τότε, εἴπερ τις καὶ ἄλλη, ἐθεράπευε τάς τε κλασσικὰς καὶ τὰς βυζαντινὰς σπουδάς. Φοιτήσας δὲ ἐπὶ τριετίαν διαδοχικῶς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἱέρης, τοῦ Μονάχου καὶ τοῦ Βερολίνου, ἀληθῶς «ἐδράξασθε παιδείας» παρακολουθῶν τὰς παραδόσεις τῶν διασημοτάτων καθηγητῶν τῆς κλασσικῆς φιλολογίας, ὡς καὶ τὰς τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν βυζαντιολόγων.

¹ Επιμελῶς παρ’ αὐτοῖς ἀναγνώσκων τά τε ἀρχαῖα κείμενα καὶ τὰ τῆς ἐλληνιστικῆς περιόδου, συνάμα δὲ καὶ τὸν παπύρους καὶ τὸν Βυζαντινὸν συγγραφεῖς, ἔλαβετε ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος διὰ τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς μέχρι τῶν ἡμετέρων χρόνων καὶ ἡδυνήθητε νὰ κρίνετε ἀκριβέστερον τὰ πρὸς τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ σχετιζόμενα προβλήματα.

‘Η εἰς τὴν πάτριον γῆν ἐξ Ἐσπερίας ἐπιστροφή σας, τὸ 1911, συνέπεσε πρὸς τὴν ἐποχὴν καθ’ ἥν τῷ συγκροτεῖσθαι μέγα καὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον: Τὸ ίστορικὸν Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ δποίου, ἐκπιμήσασα τὴν ἐπιστημονικήν σας ἴκανότητα, προσέλαβεν ὑμᾶς εὐθὺς συντάκτην αὐτοῦ, ὠνόμασε δ’ ἀργότερον καὶ διευθυντήν.

Πρόδοθλος εἶναι ἡ μεγάλη ἐπίδρασις ἦν ἔσχεν ἐπὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ὑμῶν ἐξέλιξιν τὸ γεγονός τοῦτο. Ἀσχοληθεὶς δηλαδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τὴν ίστορικὴν παρακολούθησιν τοῦ γλωσσικοῦ ὑλικοῦ τῆς γεωτέρας ἐλληνικῆς γλώσσης, τῆς ὅποιας πολλάκις αἱ ἀρχαὶ ἐνδρίσκονται ἐν τῇ μετακλασικῇ καὶ κυρίως ἐν τῇ βυζαντινῇ ἐποχῇ, ἥκθητε εἰς εὑρυτέραν καὶ συνεχῇ μελέτῃ τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς Νεοελληνικῆς περιόδου. Καρποὶ δὲ τῆς ἐνδελεχοῦς ταύτης μελέτης σας ὑπῆρξαν πολλαὶ καὶ σημαντικαὶ διατριβαὶ γλωσσικαὶ τε καὶ λαογραφικαὶ, φιλολογικαὶ καὶ βυζαντιναί, ἀς ἐδημοσιεύσατε εἴτε αὐτοτελῶς, εἴτε εἰς ἔγκριτα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ ἡμέτερα καὶ ἔνεα ὡς τὴν ‘Αθηνᾶν, τὴν Λαογραφίαν, τὰ ‘Ἐλληνικά, τὸ Λεξικογραφικὸν ‘Αρχεῖον, τὴν ‘Ἐπετηρίδα τῆς ‘Εταιρ. Βνζ. Σπουδῶν, τὴν *Revue des Études grecques*, τὸ *Journal of Hellenic Studies*, τὴν *Byz. Zeitschrift* καὶ ἄλλα.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω μελετῶν σας κατευτήσατε ἀνέτως καὶ ἀρχὰς μὲν πανεπιστημιακὴν ἔργαν ἐν Θεσσαλονίκῃ—ἐνθα δύως λόγῳ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν δὲν ἐπροφθάσατε νὰ διδάξετε—ἔπειτα δὲ τὴν ἔργαν τοῦ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ‘Αθηνῶν, ἐνθα ἐπὶ εἰκοσαετίᾳν ὅλην τόσον καρποφόρως ἐδιδάξατε.

‘Ἐπιδοθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ βυζαντινοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ ὡς καὶ τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς μετὰ τὴν ‘Ἀλωσιν ἐλληνικῆς γλώσσης, πεντάκις ἀντεποροσωπεύσατε τὴν ‘Ἑλλάδα εἰς διεθνῆ βυζαντινολογικὰ συνέδρια, ἐνθα οὐ μόνον σπουδαίας ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσατε ἀλλὰ καὶ μέλος ἐξελέγητε, μετὰ τῶν διασήμων γλωσσολόγων *Pernot* καὶ *Kretschmer*, ἐπιτροπῆς ἐκδόσεως πλήρους βυζαντινοῦ λεξικοῦ, ἥτις δύως δυστυχῶς, ἐνεκα οἰκονομικῶν λόγων, δὲν ἐπραγματοποιήθη.

‘Αξία δ’ ὅλως ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ὑπηρεσία σας πρὸς τὴν ἐπιστήμην εἶναι καὶ ἡ ὑφ’ ὑμῶν ἔκδοσις εἴκοσι καὶ ἐνὸς ὅλων τόμων τῆς ‘Ἐπετηρίδος τῆς ‘Εταιρείας Βνζ. Σπουδῶν, ἐν οἷς οὐ μόνον πολλὰς καὶ ἀξιολόγους μελέτας σας, εἰς τὸν βυζα-

τινὸν βίον καὶ πολιτισμὸν ἀναφερομένας κατεχωρίσατε, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀρτιωτέραν
ἔμφαντιν πολλῶν τῶν ἐν αὐτοῖς δημοσιευμένων μελετῶν συνετελέσατε.

Φρονῶν δ' ἀφ' ἑτέρου δρόθῶς, διτὶ δὲ ἐπιστήμων ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ καθιστᾶ
καὶ εἰς εὐρυτέρους κύκλους γνωστὰ τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν τοὺς δημο-
σιεύσεως ἐκλαικευτικῶν βιβλίων, ἔξεδώκατε ἐξ μέχρι τοῦδε βιβλιάρια, ἐν οἷς ὑπὸ^{τόπῳ}
τύπον διηγήματος ἀνεπτύξατε, εἰς ὕφος ἀπλοῦν καὶ ἐπαγωγόν, κεφάλαια ἀναφερό-
μενα εἰς τὸν βυζαντινὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον καὶ πολιτισμὸν ἡτοι εἰς τὰ
μοναστήρια, τὸν ἀνακτορικὸν βίον, τὰς προλήψεις, τὰ Πανεπιστήμια, τὰ στρατιωτικά,
τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ποινάς, τὰς φυλακάς, τὸν γάμον κλπ.

Οὐ μόνον δὲ γραπτῶς ἀλλὰ καὶ διὰ ζώσης πλεῖστα ἄλλα ἐπραγματεύθητε
βυζαντινὰ θέματα εἰς διαλέξεις τῆς Ἐταιρείας Βυζ. Σπουδῶν.

Ἡ εὐρεῖά σας δὲ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις δικαιολογεῖ πλήρως καὶ τὴν συμμε-
τοχήν σας εἴτε ὡς Προέδρου, εἴτε ὡς Γ. Γραμματέως εἴτε καὶ ὡς μέλους τῶν διοι-
κητικῶν συμβούλιων πολλῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων ἢ Ἐταιρειῶν ὡς π.χ. τῆς ἐπι-
τροπῆς τῶν Γεν. Ἀρχείων τοῦ Κράτους, τῆς Ἐταιρείας Βυζαντ. Σπουδῶν, τῆς Ἐπι-
στημονικῆς καὶ τῆς Λαογραφικῆς Ἐταιρείας καὶ ἄλλων.

Ἡ γεωτέρα βυζαντιολογικὴ ἔρευνα ἐν Ἑλλάδι ἀνέδειξε — Κύριαι καὶ Κύριοι
— πολλοὺς καὶ ἀξιολόγους ἔρευνητὰς τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Μεταξὺ τούτων πρω-
τεύονσαν θέσιν κατέλαβε καὶ διαδελφος, τὸν δρόποιον ὑποδέχεται σήμερον ἢ Ἀκα-
δημία, διά τε τῶν πολυαριθμῶν καὶ σημαντικῶν ἐπὶ μέρος μελετῶν αὐτοῦ, τὰς
δρόποιας προηγούμενως ἀνέφερα, μάλιστα δὲ ὅμως διὰ τῶν δύο προσφάτων, μεγά-
λων αὐτοῦ συνθετικῶν ἔργων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τρόπον τινὰ τὸ ἐπιστέγασμα καὶ
τὴν κορωνίδα τῶν μακροχρονίων αὐτοῦ ἔρευνῶν καὶ διὰ τὰ δρόποια διαγραφεύς των
δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται. Εἶναι δὲ ταῦτα ἀφ' ἐνδός μὲν ἢ δίτομος μελέτη περὶ^{τόπου}
τῶν παρὰ τῷ σοφῷ ἴεράρχῃ Θεοσαλονίκης Εὔσταθίῳ λαογραφικῶν πληροφοριῶν
ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ μνημειῶδες, πεντάτομον, περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν
Βυζαντινῶν, ἔργον, τοῦ δρόποιου προθύμως ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τὸ ἐνταῦθα Γαλλι-
κὸν Ἰνστιτούτον.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἔργῳ, τὸ δρόποιον χαρακτηρίζει βιβλιογραφικὴ ἐνημερό-
της, ἐπιστημονικὴ μέθοδος καὶ ζηλευτὴ ἀκρίβεια, πρωτοτυπία καὶ ἀσφαλῆς γνῶσης
τῆς ἐποχῆς, συνεξετάζονται ἐπιτυχῶς καὶ χρησιμοποιοῦνται αἱ λαογραφικαὶ πληρο-
φορίαι καὶ τὰ εἰς τὴν δημώδη γλῶσσαν ἀναφερόμενα οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ Εὐσταθίου
ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτοῦ συγγραφέων, διὰ τῶν δρόποιων καὶ κατώρθωσεν
δὲ ἐκλεκτὸς συνάδελφος νὰ παράσχῃ πλήρη εἰκόνα τοῦ βίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν
βυζαντινῶν κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα, αἰῶνα ἀκμῆς καὶ πολιτισμοῦ, ν^ο ἀνεύρητη δὲ ἄμα
προσφυέστατα καὶ τὴν εἰς αὐτὸν ἀναγωγὴν πολλῶν νεοελληνικῶν ἔθιμων.

Εἶθε τὸ παράδειγμά σας, ἀγαπητὲ συνάδελφε, νῦν ἀκολουθήσουν καὶ νεώτεροι Ἑλληνες ἐπιστήμονες, οἵτινες, ἐκμεταλλεύμενοι τὰ κείμενα διαφόρων βυζαντινῶν συγγραφέων, θὰ ἐπικύνουν πλῆρες φῶς εἰς τε τὴν μεσαιωνικὴν ἐλληνικὴν ἴστορίαν καὶ τὸν μεσαιωνικὸν βίον. Θὰ ἔξεπληροῦτο τοινυτορόπως καὶ ὁ πόθος, τὸν ὅποιον ἔξεφρασε κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις συνέδριον τῶν Ἀγατολιστῶν ὁ ἀείμνηστος Νικόλαος Πολίτης, πόθος ὅμως πρὸς τὸν ὅποιον, μέχρι τοῦδε, ἐλάχιστοι, δυστυχῶς, συνεμορφώθησαν Ἑλληνες.

Τὸ δὲ δεύτερον, πεντάτομον ἔργον σας, ἀποτελεῖ ἀληθῶς τὸ magnum opus σας. Εἶναι ἡ πλονσία συγκομιδὴ πολυμόχθον καὶ πολυετοῦς καλλιεργείας καὶ ἐνδελεκοῦς μελέτης τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ των. Ἐργασία συνθετικὴ διὰ τῆς ὁποίας ἐπεδιώξατε καὶ ἐπετύχετε νὰ παράσχετε συνολικήν, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰκόνα τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν συσχετίζων αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐλληνικὸν καὶ πρὸς τὸν νεοελληνικόν. Ἐπετελέσατε οὕτω ἔργον αὐτόχθονα ἐθνικόν διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπεδείξατε τὴν συνέχειαν καὶ ἐνότητα τοῦ ἐλληνικοῦ βίου ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ἐξήρατε δ' ἀφ' ἐτέρου καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Βυζαντινῶν, οἵτινες, ἀνήκοντες εἰς τὸ μᾶλλον πεπολιτισμένον Κράτος τοῦ Μεσαίωνος καὶ ἀναπτύξαντες ἀξιόλογον πολιτισμὸν μετέδωκαν πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς νεωτέρας κοινωνίας γενόμενοι οὕτω εἰσηγητὰ ὑεσμῶν καὶ ἀνθρωπιστικοῦ βίου.

Θὰ ἐμήκυνον πολὺ τὸν λόγον, εἰὰν ἀνέφερον μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐπαινετικὰς κρίσεις ἡμετέρων τε καὶ δένων περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἔργου σας. Θὰ περιορισθῶ διὰ τοῦτο νῦν ἀναφέρω τὰς κρίσεις τριῶν μόνον ἀλλὰ κορυφαίων δένων βυζαντινολόγων.

Οὕτως δὲ μὲν σοφὸς καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς καὶ βυζαντινῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βουδαπέστης Moravcsic ἔγραψεν ὅτι εἰς τὸ σύγγραμμά σας ἐκινητοποίησατ δλῆν σχεδὸν τὴν βυζαντινὴν βιβλιογραφίαν, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ἀρχαίαν χριστιανικὴν καὶ ὅτι τὸ ἔργον σας περιλαμβάνει ἐν ᾧ μέτρῳ ἐπιτρέπονταν αἱ πηγαί, τὸ σύνολον τοῦ βυζαντινοῦ βίου. Οἱ γλωσσολόγοι, γράφει περαιτέρω, οἱ ἐθνογράφοι καὶ οἱ κοινωνιολόγοι δὲ ἀντιλῶσι συνεχῶς ἀπὸ τὰ πλούσια τάματα τοῦ ἔργου σας διὰ νὰ συνθέσουν τέλειον πίνακα τοῦ βυζαντινοῦ βίου. Ἀφ' ἐτέρου δὲ πολὺς διάδοχος τοῦ Heisenberg καὶ τοῦ Krummbacher, Franz Dölger χαρακτηρίζει τὸ ἔργον σας ὡς εἰδός τι ἐγκυριοπαideίας τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τέλος δὲ σοφὸς Assumptioniste πατὴρ Laurent θεωρεῖ αὐτὸν ὡς τὸ ἀριστον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐκδοθέντων ἐλληνικῶν ἔργων.

Μὲ τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ κεφάλαια εἰσέρχεσθε, ἀγαπητὲ συνάδελφε, εἰς τὸ καλλιμάρμαρον τοῦτο μέγαρον. Εἴθε καὶ ἡ ἐν αὐτῷ σταδιοδρομία σας νῦν ἀποβῆ ἐξ ἵδου καὶ πρότερον καρποφόρος, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φήμης σας ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδρύματος, δπερ σᾶς ἐτίμησε καὶ δπερ καλεῖσθε νὰ ὑπηρετήσετε.